

IZVIJEŠĆE S PUTOVANJA 3/2010

Berlin – Graz – Čakovec – Zagreb – Karlovac – Požega – Sisak – Zaprešić – Berlin
3270 km od toga u Hrvatskoj 1170 km

22. do 23.10

Vožnja do Čakovca uobičajnim etapama- noćenje u Kirchrothu, kratko zadržavanje u Grazu gdje ukrcavam Sprengerove donacije. Ovaj put nije bilo problema na granici. Navečer slavimo Lilin rođendan nakon što me Branko proveo kroz sklonište čija je gradnja sjajno uznapredovala.

Lillin rođendan

24.10.

Zajedno sa Brankom postavljam krovšte na novu zgradu.

Rad na krovštu

Dobra vijest: engleski seter Tom kojeg sam u Puli spasio od smrti nalazi se od danas kod Aleksandre koja će ga zadržati sve do udomljenja. Posjetio sam ga, sada ima tri prijatelja sa kojima se odmah dobro sporazumio, kao i veliki ograđeni vrt. Znači da mu je

dobro. Sada se nadam da će se uskoro pronaći odgovarajuća obitelj za njega.

Nastavak vožnje prema Zagrebu. Tu mi je Alexandra organizirala smještaj kod jedne vrlo ljubazne gospođe koja stanuje na jugu Zagreba i koja ima dva pasa s kojima sam se prvo trebao sprijateljiti (sve ih se može dobiti hranom i igrom), kako bih mogao ući u stan i kad nema gospođe.

Manda sa psima

Navečer sastanak sa članovima udruge « Noina arka » koji su mi se osobno htjeli zahvaliti na redovitim donacijama hrane.

25.10.

U 13 sati sastanak u Ministarstvu poljoprivrede sa vodećim suradnicima direkcije za zaštitu životinja. Razgovarali smo dva sata. S obzirom da još uvijek ne postoje izvedbene odredbe za zakon o zaštiti životinja svatko tumači svoje područje rada na svoj način. Odobrena skloništa nisu provjerena prema jedinstvenim standardima nego prema gledištima pojedinih inspektora. Niti stajališta u Ministarstvu nisu jedinstvena. Ne postoji minimalna zadana veličina skloništa. Može se dogoditi da se izgradi azil za 10 pasa koji onda i dobije odobrenje. Nažalost odgovorni se ustručavaju usuglasiti mjere površine skloništa ili barem nekoga za to zadužiti, npr. župana za pojedinu županiju. Moja molba da se kod poreza za izdavanje dozvole za držanje skloništa odmah osiguraju i time povezana financijska sredstva nailazi na totalno nerazumijevanje. Od siječnja se za vremenski slijed pojedinih postupaka sa pronađenim psima mora nakon njihovog prijama voditi protokol i postaviti na

internet, kako bi svima bio dostupan. Članak 69 Zakona o zaštiti životinja nalaže vremenski rok od dvije godine za provedbu smjernica zakona. U siječnju 2011.g. proće će četiri godine- ništa se u tom vremenskom razdoblju nije promijenilo. Obrazloženje: nema vremena, premalo osoblja. Neke se stvari još nisu shvatile, npr. mogućnost besplatnog korištenja državnih zemljišta za gradnju skloništa, kako bi se uštedilo na porezu. Također nisu mogli odgovoriti na pitanje zašto šinteraj u Požegi još uvijek nije zatvoren kao što je bilo najavljeno. Aktivnosti g-dina dr. Steke u utvrdi Kastijun kod Pule jedva da se mogu zabraniti jer je to vojna oblast i za to je nadležna vojna policija. Ministarstvo poljoprivrede bi trebalo uzastopce slati tužbe Ministarstvu obrane kako bi se nešto promijenilo. Niti u Benkovcu ne mogu zaustaviti ilegalno sakupljalište pasa Dinka Odzakovića. Ponovo sam napomenuo kakva je besmislica da strani veterinari ne mogu besplatno obavljati kastracije u Hrvatskoj i ponovo dobio isti besmisleni odgovor- da je to protiv zakona. Za moj sljedeći posjet ugovoriću susret sa Veterinarskom komorom. Odlazim prilično frustriran nakon ovog razgovora.

26.10.

U 9 sati posjet Karlovcu. Tamo sam opet bio rado viđen gost u gradskoj upravi kao savjetnik pri sklapanju ugovora s privatnim poduzetnikom koji vodi tamošnje sklonište. Bio je to vrlo dobar razgovor. Predložio sam da se kompleks iznajmi od poduzeća koje ga sada vodi i da ga onda preuzmu gradski službenici i udruga. S obzirom da onda profit ne bi više igrao nikakvu ulogu to bi bilo jeftinije za grad i bolje za životinje.

U 14 sati sastanak voditelja "Instituta za turizam" i njegove zamjenice (obadvoje su arhitekti) sa gđom dr. Sosić i gđom dr. Marković u Ministarstvu poljoprivrede. Sastanak se dogodio na moju inicijativu. Bila su to vrlo kreativna jedan i pol sata. Predstavio sam svoje viđenje stvari i nadam se da će naići na odjek u Ministarstvu turizma. Od sada ćemo trajno izmjenjivati ideje i informacije. Npr. tražićemo slogan koji bi turistima posredovao prijateljski odnos prema životinjama u Hrvatskoj, ali i Hrvatima pokazao da je zaštita životinja važna za turizam. "Dobra zaštita životinja puni blagajne". Ovo nije slogan nego time treba privući ili čak uvjeriti Hrvata. I hoteli bi se preko Ministarstva turizma uključili u akciju zaštite životinja. Nadamo se da će Institut uspjeti uspostaviti kontakt sa Ministarstvom turizma koje do sada na naša pisma nije odgovorilo.

27.10.

U 9 sati zanimljiv sastanak sa gradonačelnikom Ivanić Grada-tamo gdje je naša udruga započela svoje aktivnosti u Hrvatskoj, takoreći kolijevka našeg angažmana. Pozvala me Vlatka Berlan koja je odgovorna za turistički i ekonomski razvoj Ivanić Grada. Pronašao se financijer za sklonište čiji identitet ne poznajem. Moramo dogovoriti strategiju. Iznenadio sam se da je bila prisutna Monika Potočki, predsjednica udruge Spirit. Došla je zajedno sa jednim veterinarom, odvjetnicom i aktivisticom. Bio je to slučajni susret. Na moje pitanje objasnila je da joj je jako stalo do tih životinja. Prošlo je već nekoliko godina od zadnje rasprave u Gradskoj vijećnici Ivanić Grada. Ipak čini se da još uvijek postoji uska povezanost. Vlatka je u razgovoru nekoliko puta naglasila da se bez moje suglasnosti za pojedine korake u gradnji skloništa neće ništa graditi. Sada postoji tzv. „Letter of Intend“ u kojem i financijer treba izložiti svoje ideje. To vrijedi pričekati i diskutirati.

Obnovljena zgrada službe u Ivanić Gradu

Popodne posjećujem kompleks Noine Arke u Dumovcu. Čisto je i administrativno dobro obskrbljeno. Ipak ostavlja dojam nesrdačnosti, puno pasa izgleda nesocijalizirano-agresivni su prema ljudima i kolegama. To se sigurno događa zbog nedostatka osoblja- samo po jedna prisutna osoba dopodne i popodne ne mogu provesti program socijalizacije uz redovno radno vrijeme.

U rano večer susrećem se sa menadžerom jedne njemačke robne kuće u Hrvatskoj. Izjasnio se da želi potpomagati naš rad koji međutim mora odgovarati koncepciji. Razgovarali smo o postavljanju ponude za sakupljanje pseće hrane u pojedinim filijalama što će on potpomoći. Ponudio je i financijsku pomoć za određene projekte. Intenzivirali smo kontakt.

Od moje domaćice koja radi u Ministarstvu obrane dobio sam adresu pomoću koje mogu početi

realizirati svoju ideju o gradnji skloništa na napuštenim dijelovima vojnih površina.

28.10.

U 10 sati vožnja u karlovačko sklonište zajedno sa predsjednicom udruge, predstavnicom Grada, tri učiteljice i školskim podvornikom. "Sklonište" je daleko od Karlovca i zbog lošeg stanja na cesti (šljunak i zabltnjeni šumski put zadnjih 5 km) jedva dostižan. Za 23 km treba 45 minuta vožnje. Mislio sam da nakon Zadra, Zaprešića i Požege ne može biti gore-ovo sklonište bilo je još gore. Psi su zatvoreni u kaveze sa rešetkama na tlu ili baš kao u Požegi u kavezima na otvorenom gdje provode tjedne bez kretanja, izloženi svim vremenskim nepogodama i hladnoći bez da se mogu protegnuti ili bar koliko-toliko udobno ležati.

Psi na podnim rešetkama 60x90x70cm

Boksevi sa rešetkama 80x130x110cm

Hladno, mokro, mračno

Drugi psi „žive“ baš kao i tada u Zaprešiću u mokrim, hladnim i mračnim kavezima, ustrašeno stjerani u kut, neki neprestano dižu šape u zrak, jer je hladno i neudobno. Nema suhog mjesta za ležanje-jednostavno pakao.

I štenci bez suhog mjesta

Nadležan za ovo sklonište prati me kao sjena i pokušava objasniti zašto je sve tako kako je. S obzirom da je Grad najavio moj dolazak plašio se loše prosudbe što su kapi znoja na njegovom čelu jasno pokazivale. Bilo ga je strah da će izgubiti svoj posao. Skoro ništa nije odgovaralo važećim pravilima što me potaknulo da pošaljem tužbu protiv nadležnog inspektora ministru poljoprivrede. Prisutni učitelji bili su jednostavno bez riječi. Ugovor sa ovim poduzećem (vlasnik nije bio prisutan) ističe u ožujku sljedeće godine i Grad skuplja argumente kako da koncipira sljedeći ugovor. Predložio sam im da preuzmu organizaciju skloništa i u to uključe udruhu, jer će tako biti ne samo bolje za životinje nego i jeftinije. Grad svakako stoji na strani udruge samo što mu taj kompleks ne pripada. Mora se pronaći

rješenje koje bi sadašnjeg vlasnika ponukalo da iznajmi svoj kompleks, kako bi životinjama u budućnosti bilo bolje. Koga zanima može dobiti više informacija od mene, ima ih puno, samo što ovo izviješće ne mogu napraviti beskrajno dugim.

29.10.

Vožnja u Požegu-sastanak sa predsjedavajućim udruge „Sirius“ i dva člana. Pripremili smo se za predstojeći razgovor sa odgovornom osobom za zaštitu životinja i okoline. U tom razgovoru dogovorili smo kupnju zemlje veličine 2 hektara u HHPlan za 2011.g. Objema gospođama pojasnio sam nužnost pismenog dogovora.

U gradonačelnikovom uredu u Požegi

U uredu gradonačelnika kategorički sam još jedanput naglasio da treba zatvoriti šinteraj. Ovdje je potrebno raditi jasno protiv Min. poljoprivrede. Niti ovdje nadležni inspektor ne provodi odredbe Min. poljoprivrede. Nakon toga istovario sam poveću količinu pseće hrane u sklonište. Udruga „Sirius“ na današnji dan ima 22 psa.

Predaja hrane « Siriusu »

U 17 sati dvosatni sastanak u Zagrebu sa Anitom Euschen iz AFC, gdje smo izmijenili iskustva i dogovorili buduće korake.

30.10.

Ujutro se opraštam od Mande koja mi je omogućila jednodnevni smještaj i odlazim u Sisak gdje se sastajem sa tamošnjom udrugom „Patronus“ koja se mora nanovo organizirati. Predsjednik udruge kao i njegova supruga koja je također bila u upravnom odboru iznervirano su napustili udrugu. Razgovarao sam sa četiri člana (od toga i prevoditeljica ovog teksta, op.prev.) koji dosada nisu bili na nikakvoj funkciji u udruzi i savjetovao im da prvo izgrade transparentnu strukturu i namjeste u udruzi kompetentne osobe, npr. da izaberu vijeće. Nakon toga moraju odlučiti što zapravo žele i što od toga mogu realizirati u praksi. To sam im poslije još jedanput i napisao u e-mailu.

Dva sata kasnije povratak kući preko Zaprešića. U Zaprešiću sam još predao donacije Aleksandri.

Sažetak

Sastanak u Ministarstvu poljoprivrede u ponedjeljak bio je razočaravajući. Kod prisutnih gospođa nedostajao je nužan uvid da kod očiglednih zloupotreba moraju energičnije postupati. Isto tako treba konačno provesti već odavno obećano usavršavanje inspektora. Grubo kršenje zakona prijaviti ću Ministru poljoprivrede kao i za to zaduženom državnom odvjetniku. Dosta je bilo zabave!

Kroz sastanak sa predstavnicima Instituta za turizam imamo otvorena vrata zaduženog ministarstva. Moramo dalje raditi na tome da ih barem donekle uključimo u rad sa zaštitom životinja. Dobra zaštita životinja je važan ekonomski faktor u Hrvatskoj.

Udruga „Spirita“ zasigurno ima velikih problema da zbrine sve sakupljene pse. Gđa Potočki očigledno mora napustiti korištenu parcelu. Pod promatrenjem je odgovornih državnih organa (inspektora). Niti na jednom od sastanaka Krovnog saveza (23.10.) na kojem je bila prisutna sa jednom odvjetnicom kao ni na sastanku u Ivanić Gradu nije spomenula svoju opasnu situaciju. Dakle, nije transparentna. Voditeljica zagrebačkog azila mi je potvrdila da mora preuzimati pse iz „Spirita“. Sklonište u Karlovcu koje se nalazi u privatnom posjedu još je jedanput pokazalo da životinje samo pate kada se na njima želi zarađivati. Naš cilj je dakle da to sklonište dođe pod zaštitu općine i/ili udruge. Samo onda postoji garancija da se psi neće maltretirati ili ubijati. Ima još puno stanica koje crpe 60-dnevni rok. Problem mačaka pri tome još uopće nije uzet u obzir.

Volker Fritzemeier